

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini [\[nl\]](#) a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

olandeză

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: [\[en\]](#).

Swipe to change

Adaptarea drepturilor reale

Țările de Jos

1 Care sunt drepturile reale ar putea lua naștere în urma unei succesiuni în temeiul legii statului membru?

Materia este reglementată în Țările de Jos la articolul 4:182 din Codul civil (*Burgerlijk Wetboek*).

Articolul 182 din Codul civil prevede următoarele:

La momentul decesului unei persoane, moștenitorii acesteia moștenesc *ipso jure* drepturile, bunurile și deținerile transferabile ale persoanei respective.

Prima teză nu se aplică în cazul în care masa succesorală a persoanei decedate este împărțită în conformitate cu articolul 13. În acest caz, soțul moștenește *ipso jure* bunurile și deținerile persoanei decedate.

Moștenitorii devin *ipso jure* debitori ai datoriilor persoanei decedate care nu au încetat să existe la momentul decesului. În cazul în care prestația este divizibilă, fiecare dintre aceștia este responsabil pentru o parte egală cu cota lor din moștenire, cu excepția cazului în care sunt răspunzători în solidar și indivizibil.

În Țările de Jos, se aplică principiul sezei, potrivit căruia moștenitorii preiau *ipso jure* poziția persoanei decedate. Dreptul de proprietate asupra bunurilor și datoriilor din masa succesorală este transferat cu titlu universal moștenitorilor care au acceptat succesiunea.

În cazul unui partaj legal al masei succesorală (*wettelijke verdeling*), dacă decesul persoanei intervine *ab intestat*, soțul/partenerul înregistrat supraviețuitor preia toate bunurile și datoriile, iar descendenții primesc numai o creanță. Descendenții nu sunt răspunzători pentru datoriile din cadrul succesiunii. În cazul în care se aplică partajul legal al masei succesorală, numai soțul/partenerul înregistrat supraviețuitor este răspunzător pentru datorii.

Potrivit principiului sezei, prin succesiune nu sunt create drepturi patrimoniale reale sau drepturi de proprietate ca atare. Masa succesorală nu reprezintă un bun separat în Țările de Jos. Nu se aplică restricții privind înstrăinarea bunurilor din masa succesorală, iar masa succesorală nu poate face obiectul sechestrului. Este posibil sechestrul asupra bunurilor moștenitorilor din cadrul masei succesorală.

2 Sunt aceste drepturi înscrise într-un registru al drepturilor de proprietate asupra bunurilor imobile sau mobile și, în caz afirmativ, înscrierea este obligatorie? În ce registru (registre) sunt înscrise și care sunt cerințele și procedura de înscriere?

Având în vedere că masa succesorală în sine nu reprezintă un bun separat, nu este necesară înscrierea într-un registru.

Certificatul de moștenitor sau certificatul european de moștenitor poate fi înscris în cartea funciară, a se vedea articolele 27 și 27a din Legea privind cartea funciară (*Kadasterwet*). Acest lucru permite moștenitorilor să facă cunoscut decesul proprietarului și faptul că dreptul de proprietate le-a fost transferat cu titlu universal. Cu toate acestea, înscrierea nu este o cerință constitutivă. Chiar și fără înscriere, dreptul de proprietate este transferat *ipso jure*. În cazul în care, ulterior, moștenitorii împart bunurile incluse în masa succesorală, este necesară o predare. Acest lucru constituie un transfer cu titlu particular. Partajul este reglementat la articolul 3:186 din Codul Civil.

Articolul 186 din Codul civil prevede următoarele:

Pentru transferul fracțiunii alocate fiecăruia dintre coproprietari, este necesară predarea oficială, astfel cum este prevăzută în cazul transferului.

Fracțiunea obținută de către un coproprietar este deținută cu același titlu cu care a fost deținută de către coproprietari înaintea diviziunii.

Pentru predarea oficială a bunurilor imobile sau a drepturilor limitate asupra bunurilor, articolul 3:89 din Codul civil prevede redactarea unui act notarial și înscrierea acestuia în registrele publice.

Articolul 89 din Codul civil prevede următoarele:

Predarea oficială prevăzută pentru transferul bunurilor imobile se face printr-un act notarial redactat în acest scop între părți, urmat de înscrierea acestuia în registrele publice destinate acestui scop. Atât beneficiarul transferului, cât și persoana care transferă poate asigura înscrierea actului.

Actul de predare oficială prevede titlul exact al transferului; condițiile accesorii care nu se referă la transfer pot fi omise din act.

În cazul în care, în redactarea actului de predare oficială, una dintre părți este reprezentată de un reprezentant autorizat, actul va menționa în mod expres procura respectivă.

Prevederile prezentului articol se aplică *mutatis mutandis* predării oficiale necesare pentru transferul altor bunuri înscrise.

3 Care sunt efectele înscrierii drepturilor reale?

Vă rugăm să consultați răspunsul de mai sus.

4 Există norme și proceduri specifice pentru adaptarea unui drept real invocat de o persoană în temeiul legii aplicabile succesiunii pentru situația în care în legea statului membru care se invocă nu se prevede acest drept?

Nu, nici Codul civil, nici Legea privind cartea funciară nu prevăd norme specifice.

Ultima actualizare: 17/11/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.